

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A Magyar Dohánykísárosok Országos Szövetségének hivatalos lapja.

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

<p>Megjelenik minden hó 1-én.</p> <p>Előfizetési ár fél évre 5 kor.</p>	<p>Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:</p> <p>HATSEK ADOLF.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal:</p> <p>Budapest, VI., Eötvös-utca 5.</p> <p>hová az előfizetési összegek, valamint a kéziratok küldendők.</p>
---	---	--

TARTALOM: A dohánykísárosok elárúsítási jutaléka. — A nikotin birodalmából. — Vegyes hírek.

A dohánykísárosok elárúsítási jutaléka.

Ugy szak- mint pedig egyéb körökben folytonosan provizióról beszélnek, amelyet a dohánykísárosok a dohánygyártmányok elárúsításáért kapnak. Ez a megjelölés azonban nem helyes. A kísáros nem kap proviziót, hanem engrosárakon vásárol és detail árakon ad el. Ez pedig nagy különbség. Szigorúan véve, kereskedői szempontból azáltal egészen más természetű viszony támadna a kísáros és a pénzügyi kincstár közt, mint aminő jelenleg fennáll. De ez nem tartozik ide. Itt csak arról akarunk szólni, hogy ideje volna, hogy az engrosárakat megszüntessék és egységes proviziót léptessenek életbe, hogy tiszta számadást tegyenek lehetségessé, amely manapság teljesen lehetetlen. Akár az adókivetés alkalmával, akár az engedély átírásánál van szükség a dohánytőzsde jövedelmének megállapítására, vagy ha esetleg a trafikos akarja pontosan tudni, hogy mennyit keres, mindezen esetekben föltétlenül szükség van egységes provizióra, nem pedig engrosárakra, amelyek mellett minden árucikk más más proviziót hajt. Az ilyen számítás mindkét felet megtéveszti. Mert itt 3—4—5—6—7—8—9—10, sőt 11%-os provizió is van. Hogyan lehetséges ilyképen pontos számadást csinálni, különösen egy olyan szakmában, amely nincs igen megszokva matematikai feladatokkal bajlódni.

Némelyek azt állítják, hogy tökéletesen egyremegy, hogy provizió van-e, vagy engros-

árak. Ez azonban — mint említettük, — nem áll. Ezt rögtön be is fogjuk bizonyítani. Tegyük fel, hogy egy belvárosi trafik jövedelmét kell kiszámítanunk. Ez a trafik, amely sok Havannát, de mindenesetre csak jobb szivarokat ad el, amelyek 3—4, sőt 5%-kal kevesebb hasznot adnak, mint azok az árak, amelyeket a VI., VII. vagy VIII. kerületben adnak el, tehát kétszeresen rosszabbul áll, mint más kerületbeli társai. Mert míg a belvárosban a házbér majdnem kétszer akkora, mint a többi kerületben, ez a trafik mégis — egyforma forgalom mellett — néhány százalékkal kevesebb proviziót hajt. Ez nemcsak a fővárosra nézve áll, a vidéken még rosszabb az állapot. Olyan helyeken, ahol a lakbér hihetlenül olcsó, 11 és 12% proviziót adó szivarokat és dohányt adnak el, míg épen azoknak a trafikoknak, amelyek jobb szivarokat adnak el és több házbért fizetnek, kevesebb jövedelmük van.

Ideje volna már ezt az aránytalanságot, amely tudja Isten hány százados intézkedés következménye, megszüntetni és rendezettebb állapotokat léptetni életbe. Ezt pedig az egységes provizióval lehet elérni. Pl. aki 1000 korona értékű árut ad el, az 100 korona proviziót kapjon. Ez igazságos kereset lenne, mert azok, akik drágább árakat adnak el és így nagyobb forgalmat érnek el, kárpótolva lennének nagyobb kiadásaiért, az pedig, aki olcsóbb árakat ad el, a provizióban is megkapná a maga megfelelő hasznát.

Ami ennek a reformnak a kivitelét illeti, az rendkívül könnyen volna lehetséges, még pedig úgy, hogy a nagytrafikosnak levonnák a províziót és ez úgy számolna el vele, mint ahogy például a főárudák a nagyárusoknak. Bizalommal reméljük, hogy ezen javaslatunk megvalósítására nem kell majd sokáig várnunk.

A nikotin birodalmából.

Nyilvánvalóan azzal a cézzal, hogy a közönséget informálja és neki sok olyan kérdésben, amelyek a dohányos embert érdeklik, kimerítő felvilágosítást nyújtson, az osztrák cs. kir. dohányjövődék vezérigazgatója, Dr. Scheuchenstuel osztályfőnök egy cikksorozatot tett közre, amely olyan alapos tudásról tesz tanúságot és olyan érdekes, hogy nem mulaszthatjuk el, hogy részletesebben ne szóljunk róla.

Az osztályfőnök ur mindenestre pontosan ismeri a dohányos közönség összes óhajait és panaszait, méltányos és tulzott igényeit és rendkívüli éleslátással világít be a gyártás egész szövevényébe s az elárúsítás, az adminisztráció hiányait egyaránt ismeri. Semmi sem kerüli el a figyelmét, ami javításra szorul vagy új intézkedéseket tesz szükségessé és kitűnően van informálva az elárúsítás viszonyairól, mintha csak éveket töltött volna valamelyik trafikban.

Már sok esztendő óta nem olvastunk ilyen kiváló szaktudásról és ügyszeretetről tanuskodó munkát. És tekintve, hogy oly előkelő és vezető állásban lévő férfi e cikknek szerzője, ez kétszeres súlyt kölcsönöz neki és ez az, amiért a cikkírónak köszönetet akarunk mondani. Mert sajnós, meg kell vallanunk, hogy számos állami tisztviselő, akik ennél az állami nagyiparnál működnek, vagy nem ismerik az ügyet annak legtitkosabb részleteiben is, úgy mint az osztrák osztályfőnök, míg mások méltóságukon alulinak tartják, hogy az olyan szerencsétlen témával, mint a dohány, amelyet minden körülmények közt ugyanis megvásárolnak, foglalkozzanak. Semmi érdekünk sem lehet abban, hogy ezeket a cikkeket azért dicsérjük, mert az osztrák vezérigazgató írta, akit nincs is szerencsénk ismerni, hanem szakmánkra nézve jelentőséggel bír, ha egy oly magas állású egyén siet felvilágosítással a közönség segítségére és a tényeket oly igaz és találó módon adja elő, hogy ezek ellen sem a laikus, sem pedig a szakember nem tehet kifogást. Ha a dohányos ember elolvasta ezeket a különböző lapokban megjelent vonzó és oktató módon megírt — mondhatnók — apró témákat, akkor meg fog elégedni azzal, amit a dohányjövődék neki nyújt, mert mindaz, amit olvas, az objektív valóság és igazság bélyegét viseli.

Igy pl. szól a szerző „A nikotin birodalmából” cím alatt közreadott cikkeiben a már 16 év óta napirenden lévő kérdéstről: a világos szivarokról.

Erről a kérdéstről részletesen, behatóan értekezni nem nehéz dolog, hanem 70 sorban mindent elmondani, ami ezzel a kérdéssel összefüggésben áll, hogy a dohányosnak bebizonyítsa, hogy részben lehetetlen, részben pedig célszerűtlen dolgot követel, az már jelentékeny szakavatottságra vall. Mi voltunk az elsők, akik hasonló kérdésekben e hasábokon, valamint más lapokban, felvilágosítással szolgáltunk.

Miért nem támogatták mindeddig a mi törekvéseinket és miért nem nyilvánítottak illetékes helyről értékes véleményeket? Nálunk elég, ha egy sehonnai anélkül, hogy tanult vagy tett volna valamit, telefírkál valami papirost az ő ostoba véleményével, hogy a közönséget, de még inkább a trafikosokat félrevezesse.

Bécsben is vannak ilyen előkelő sajtóorganumok és így szerencsés idea volt, hogy maga a dohányjövődék főnöke elmondta a véleményét, még pedig értelmesen, szakértelemmel és tárgyilagos igazsággal. A különlegeségi tőzsdék szaporításáról is sok érdekeset mond el az osztályfőnök és megindokolja, hogy miért nem járt mindenütt praktikus haszonnal a raktárak szaporítása. Legérdekesebb azonban az, amit a szivarokról mond, a lehető legcsekélyebb részletekbe is belemélyed, anélkül, hogy dicsérne vagy gáncsolna, hanem oly kritikát mond, amelytől elütöt absolute senki sem mondhatna.

Azonkívül azzal is meglep a szerző, hogy egy kis szivar gyártása van tervbe véve, amely még a jelen év folyamán fog forgalomba kerülni. Arra is kiterjeszkedik a cikkíró, hogy mi teszi szükségessé ennek az új gyártmánynak a behozatalát és konstatálja, hogy a közönség kívánsága volt mérvadó ennek a szivarnak a tervbe vételénél.

Az üzem kettéosztása az oka nálunk annak, hogy Ausztriához hasonlóan, rendetlenség kapott lábra, amely sokszor keservesen érezteti hatását. Ez az oka annak is, hogy nálunk illetékes helyről nem történnek ily fontos nyilatkozatok, mert sokszor az illetékes körök sincsenek tisztában az ügyekkel. S noha köztudomású a m. kir. dohányjövődék számos tisztviselőjének kiváló tudása és odaadó munkássága, mi haszna, ha mások megint olyan véleménnyel és ismeretekkel bírnak, amelylyel más szakmában talán beválnának, de amelyekkel a dohánygyedáruság ügyét csak hátráltatják. Sajnos azoké az intézkedés joga, akik a szakmát alig ismerik.

Vegyes hírek.

Gyufamonopólium Magyarországon? E kérdésben a pénzügyminiszteriumban tanácskozás folyt abban az irányban, hogy kellő haszonnal járna-e és nem ütköznek-e nehézségekbe a monopólium. Értesülésünk szerint még csak megbeszélésekről van szó, melyeknek egyelőre nem lehet nagyfontosságot tulajdonítani.

Uj szivar Ausztriában. Ausztriában december hónapban új szivart fognak behozni, ami természetesen aztán nálunk is meg fog történni. Arról van szó, hogy a már jóllakott dohányosnak egy utóélvezetet nyujtsanak, ha nem akar egy nagy szivarra rágyujtani. Ugyanez a cél forgott fenn a Duna cigaretta behozatalánál, amely felvonásközi dohányzásra volt szánva színházokban, vagy hangversenyeken. Tudomásunk szerint még egy másik fajta fog ez év folyamán forgalomba kerülni. Szükség volna egy 20 filléres és egy 14 filléres szivarra, amely kisebb méretű legyen, mint a Britanika, amely formája miatt a mai viszonyok közé nem illik. Ellenben némely fajta mint pl. a Brazil, Virginia, az Operas és a K. szivar [utóbbi oly kis formátumban] feleslegessé vált.

Nikotin gyárak. Német-Kelet-Afrikában két Észak-Amerikában már fennálló vállalat mintájára egy nikotin gyárat fognak felállítani. Nikotinra a juhokat tenyésztő országokban mint gyógyszerre nagy szükség van, mert pl. Dél-Afrikában 25, Ausztráliában meg 110 millió juh van. A Keletafrikai dohány rendkívül nikotindus és így két legyet ütnek agyon egy csapással. Nikotint fognak nyerni és az eddig tulságosan erős dohánnyt kellemesebbé és európai használatra is alkalmassá fogják tenni.

Az amerikai dohánytröszt. A washingtoni kormány által a dohánytröszt ellen megindított vizsgálat a súlyos visszaélések egész sorát fedezte fel különösen élénk világitásba helyezte a kisebb és közepes önálló gyárak megszemmisítését. Az 1897. évben az Egyesült-Államokban 253 dohánygyár volt, amelyek termelése egyenkint egy milliót meghaladott. 1907-ben a tröszt 68 ilyen gyárat vásárolt össze. Az utóbbi két évben további vásárlások történtek, úgy hogy most már csak körülbelül 90 önálló gyár áll fenn az Egyesült Államokban. Azonkívül a vizsgálat a tröszt részéről üzött családoknak jött a nyomára, amelyeket külföldi dohány behozatalánál és belföldi dohány exportjánál követtek el. Ezek miatt a szabálytalanságok miatt feljelentést fognak elene beadni.

XXVIII-ik magyar királyi

jótekonycélú államsorsjáték

Ezen sorsjáték remélhető tiszta jövedelme közhasznú és jótekonycélra fog fordíthatni. Ezen sorsjátéknak 11969 nyere-ménye 365,000 korona összegben készpénzben.

Főnyeremény 150,000 korona,

továbbá:

1 főnyeremény ...	20.000 kor.	10 nyeremény à 1.000 kor.
1 " ...	10.000 "	150 " " 100 "
1 " ...	5.000 "	300 " " 50 "
1 " ...	2.000 "	1500 " " 20 "
5 " ...	2.000 "	10000 " " 10 "

Huzás visszavonhatatlanul 1910. évi június hó 30-án.

Egy sorsjegy ára 4 korona.

Sorsjegyek kaphatók a magyar kir. lottójövedéki igazgatóság-nál Budápesten (Vámpalota), valamennyi posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, az összes vasuti állomásokon s a legtöbb dohány-tözsében és váltó-üzletben.

Magy. kir. Lottójövedéki igazgatóság.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügminiszterium** ellenőrző közegei a **Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXVI. sorsjáték)** I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1910. évi május hó 19. és 21-én tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi állami ellenőrző hatóság** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek, a huzási teremben. Sorsjegyek a **Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték** valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1910. évi áprilishó 24-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Tolnay.

Hasay.

Mindenütt kapható!

Legjobb a

Kardos

≡ svéd gyujtó. ≡

Legjobb a

German

és

Krokodil

rózsaszalon-gyujtó.

Mindenütt kapható!!

Mindenütt kapható!!

Mindenütt kapható!!

Belföldi különlegességi gyártmányok

valamint

külföldi burnótok árjegyzéke.

Jegyzet: A B. 15. és 16. tételek alatt felsorolt gyártmányok csak addig szolgáltatnak ki, míg az előállításukhoz megkívánt eredeti fajlevelek készlete tart.

A. Burnótok.

A gyártmány neve	Csomagolás módja	Egység gram-mokban	Á r	
			K	f
Nostran scietissimo ascuitto	bádog szelenczékben	25	2	52
Rapé Area preta	tíveg palaczkokban	125	1	30

B. Pipadohányok.

A gyártmány neve	Vágat szélessége	Súly	Á r			
			K		f	
			millim	gramm	30 grammos csomagolás-ként	
Sultán flor, legfinomabb vágat	0.4	200	10	—	—	
" " " " " "	0.4	100	5	—	—	
" " széles vágat	0.7	200	10	—	—	
" " " " " "	0.7	100	5	—	—	
Kiváló finom török legfinomabb vágat	0.4	200	7	68	—	
Kiváló finom török legfinomabb vágat	0.4	100	3	84	—	
Kiváló finom török széles vágat	0.7	200	7	68	—	
Kiváló finom török széles vágat	0.7	100	3	84	—	
Finom Kir csomagokban	0.5	500	9	60	56	
" " dobozokban	0.5	100	2	—	—	
Finom Pursicsán, csomagokban . .	0.5	500	8	40	50	
" " dobozokban	0.5	100	1	76	—	
Legfinomabb Herczegovinai, dobozokban	0.4	00	1	76	52	
Valódi Latakia, dobozokban . . .	0.7	100	1	—	28	
a) Válogatott: Szt.-Andrási	dobozokban	4.0	100	1	20	—
b) " Érsekujvári						
c) " Rétháti						
Kiváló finom kerti pipadohány						
a) rövidre vágott:						
Szt.-Andrási						
Muskatály						
Faddi						
Verpeléti és						
Rétháti csomagokban	3.8	100	—	92	—	
b) hosszúra vágott:						
Erdélyi csomagokban	0.6	500	4	60	30	

C. Szivarok.

A gyártmány neve	Csomagolási egység	Á r	
		K	f
Koronas	—	—	70
(10 drb. 7 K.)	1 drb ára		
Senoritas	10	1	—
(10 drbos tárcza alaku dobozokban)	50	12	—
Regalia Favorita	—	—	24
" " " " " "	1 drb ára	—	—
Operas Especial	50	11	—
" " " " " "	1 dr bára	—	22
Trabucos Especial	100	20	—
" " " " " "	1 drb ára	—	20
Regalia	100	18	—
" " " " " "	1 drb ára	—	18
Prensados	100	18	—
" " " " " "	1 drb ára	—	18
Medianos	100	17	—
" " " " " "	1 drb ára	—	17
Regalia Media	100	16	—
" " " " " "	1 drb ára	—	16
Brevas "	100	16	—
" " " " " "	1 drb ára	—	16
Portorico Especial	100	14	—
" " " " " "	1 drb ára	—	14
Galanes	100	13	—
" " " " " "	1 drb ára	—	13
Delicias	100	24	—
5 drb egy dobozban	—	—	60
Damas	100	8	—
" " " " " "	1 drb ára	—	8
Havana Virginia	100	18	—
" " " " " "	1 drb ára	—	18
Vevey Lengs	50	4	—
" " " " " "	1 drb ára	—	8

D. Szivarkák.

A gyártmány neve	Csomagolási mód	Egység	Á r	
			K	f
La Fleur, szopókával	10 drb. dobozok	50	3	—
	10 " dobozok	10	—	66
La Favorite, szopókával	50 " dobozok	50	2	50
	10 " dobozok	10	—	56
Princessas, szopókával	50 " dobozok	50	2	—
	10 " dobozok	10	—	46
Ghiubek, szopóka nélkül	20 " csomagcska 1 nádszopókával	20	1	20
	25 csomagcska egy nagy kartonban	500	30	—
*) Havana (dohánylevél-borítékkal) szopóka nélkül	50 drb dobozok	50	4	—
	10 " tárcza alaku dobozok	10	—	86
Egyptomi Ibis, szopóka nélkül	100 drb. dobozok	100	5	—
	25 " dobozok	25	1	30
phinx, szopóka nélkül arany véggel	100 " szelenczék	100	9	—
	25 " dobozok	25	2	26
Khedive, szopóka nélkül	100 " szelenczék	100	6	—
	25 " dobozok	25	1	50
Dames, szopókával	100 " szelenczék	100	5	—
	25 dobozok	25	1	26
Koronas	100 darab	100	12	—
	1 " " " " " "	1	—	12

*) A készlet kifogytaig árusítatik.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT: Die Verschleissprovision der Kleintrafikanten. — Aus dem Reiche des Nikotins. — Vermischte Nachrichten.

Die Verschleissprovision der Kleintrafikanten.

Fortwährend wird sowohl in Fach- wie in Nichtfachkreisen von einer Provision gesprochen, welche die Kleintrafikanten für den Verkauf der Tabakerzeugnisse erhalten. Das ist nicht richtig. Der Kleintrafikant erhält keine Provision, sondern er kauft zum Engrospreise und verkauft zum Detailpreise. Das ist aber ein bedeutender Unterschied. Streng genommen, nach kaufmännischen Begriff gäbe es dadurch sogar ein ganz anderes Verhältnis als jenes ist, in welchem der Trafikant zu dem Finanz-Aerar steht. Doch das gehört nicht hierher. Vielmehr sei hier die Rede davon, die Engros-Preise abzuschaffen und dafür eine einheitliche Provision zu schaffen, um eine glatte Berechnung erzielen zu können, die derzeit ganz unmöglich geworden ist. Sei es bei Gelegenheit der Besteuerung, oder sei es dass der Nutzen den eine Trafik abwirft bei einer Umschreibung der Lizenz eruiert werden soll, sei es ferner dass der Trafikant selber genau wissen will, wie viel er verdient, ist es jedesmal notwendig, dass eine einheitliche Provision vorhanden sei und nicht Engros-Preise, wo jeder Artikel eine andere Provision aufweist. Eine derartige Berechnung führt sämtliche Theile irre. Denn da gibt es eine Verkaufsprovision von 3—4—5—6—7—8—9—10 auch 11 Prozent. Wo soll da eine genaue Berechnung stattfinden, namentlich bei einer Branch die nicht gewohnt ist, mit mathematischen Ziffern zu rechnen.

Manche behaupten, dass es sich ganz gleich bleibt, ob Provision- oder Engros-Preis. Das ist wie gesagt nicht richtig. Wir wollen das gleich beweisen. Nehmen wir an das Geschäftsergebnis einer Trafik in der Inneren Stadt ist zu berechnen. Diese Trafik die viel Havannah-Cigarren, jedenfalls aber nur bessere Sorten verkauft, die um 2—3, auch 4 Prozent weniger Nutzen abwerfen, als jene Artikel, welche im VI., VII. oder VIII. Bezirk verkauft wer-

den ist daher doppeltso arg daran wie ihre Collegen. Denn während der Mietzins im IV. Bezirk beinahe doppelt so hoch ist, wie in den genannten Bezirken, erwirbt diese Trafik um einige Prozent weniger Provision, bei ganz gleichem Absatze. Und das gilt nicht nur für die Hauptstadt, in der Provinz ist es noch schlimmer. In Ortschaften wo der Mietzins spottbillig ist, werden Tabak und Cigarren verkauft die 11 und 12 Prozent abwerfen, während gerade jene Trafiken die bessere Cigarren absetzen und mehr Mietzins bezahlen geringere Einkünfte haben.

Es wäre sehr an der Zeit diese Unregelmässigkeit, die vor Gott weiss wie vielen Jahrzehnten errichtet wurde endlich abgeschafft würde und ordentliche Zustände dafür eintreten würden. Und diese bestehen lediglich nur in einer einheitlichen Verkaufsprovision. Wer um 1000 Kronen Waaren verkauft soll z. B. seine 100 Kronen Provision haben. Das wäre insoferne gerecht, als derjenige der in Folge der theueren Cigarren höheren Absatz erreicht auch gleichzeitig für die höheren Ausgaben die er zu machen hat entschädigt würde und der bloss billige Waare verkauft schon in der Provision die gerechten Verteilung seines gebührenden Nutzens fände.

Was die Ausführung anbelangt, so ist dieselbe sehr leicht, indem ganz einfach dem Grosstrafikanten die Provision abgezogen wird und dieser sie derart verrechnet wie zum Beispiel die Haupttrafiken die Grosstrafriken. Wir hoffen zuversichtlich, dass die Einführung unseres Vorschlages nicht mehr lange auf sich warten lassen wird.

Aus dem Reiche des Nikotins.

Offenbar um das Publikum zu informiren und über vieles was den Raucher interessirt erschöpfende Aufklärung zu liefern, hat der Generaldirektor der k. k. Tabak-Regie in Österreich Herr Sektionschef Dr. v.

Scheuchenstuel eine Artikel Serie veröffentlicht, die derart gediegen und interessant ist, dass wir nicht umhin können dieselbe einer eingehenden Besprechung zu würdigen.

Der Herr Sektionschef scheint vor allem die Wünsche und Beschwerden, die gerechten und übertriebenen Ansprüche der Raucher, sehr genau zu kennen und besitzt ausserdem einen riesigen Scharfblick für alles was die Fabrikation, den Verschleiss, die Mängel im Betriebe etc. etc. anbelangt. Ihn entgeht nichts, aber rein garnichts was verbessert werden müsste oder neu eingeführt werden sollte, wie er auch merkwürdig trefflich in die Verschleissverhältnisse eingeweiht ist, als ob er viele Jahre in einer Tabaktrafik zugebracht hätte.

Wir haben seit vielen Jahren eine derartige, von tüchtiger Fachkenntnis und Liebe zur Sache zeugender Enuntiation Seitens eines Staatsbeamten nicht gehört. Und das ist es eigentlich was uns überrascht und wofür wir dem Artikelschreiber Dank sagen müssen. Denn leider muss es gesagt werden, dass viele Staatsbeamten die bei dieser staatlichen Gross-Industrie wirken, entweder die Sache nicht bis in ihre intimsten Details erfassen, wie diess Herr Sektionschef Scheuchenstuel thut, oder es halten sich manche für viel zu hoch um über einen solch armseligen Gegenstand wie Tabak es ist, der zudem unter allen Umständen doch gekauft werden muss, sich auszusprechen.

Wir haben keinerlei Interesse daran, diese Artikelserie darum zu beloben, weil sie der genannte Herr Sektionschef geschrieben hat, den wir nicht einmal kennen. Aber für das Fach ist es bedeutungsvoll, wenn sich ein hoher Beamter dazu herbeilässt dem Publikum aufklärend an die Hand zu gehen und die Thatsachen so wahr und echt zu schildern, dass darin weder Laie noch Fachmann zu rütteln vermögen. Liest der Raucher in den verschiedenen Blättern wo diese Artikel erschienen sind, die in anziehender und belehrender Weise geschriebenen man könnte sagen kleine Feuillettons, so muss er befriedigt sein mit dem ihn von der Tabak Regie Gebotenen, weil alles was er liest, auch den Stempel des objektiv Echten und Wahren trägt.

So zum Beispiel spricht der Autor dieser Artikel welche er „Aus dem Reiche des Nikotin“ betitelt über die schon seit 16 Jahren auf der Tagesordnung stehende Frage der lichten Zigarren. Ja, sich gründlich auszusprechen über diese Frage ist keine grosse Kunst aber von autorativer Seite in ungefähr 70 Zeilen alles zu sagen was damit in Verbindung steht um dem Raucher zu zeigen, dass er theils Unmögliches, theils Unpraktisches verlangt, das ist schon von Bedeutung, Wir für unseren Theil waren die Ersten, die über derartige Fragen in unserem Blatte und anderer Revuen mit Aufklärung dienten. Warum hat man bisher unsere Bestrebungen nicht unterstützt und auch von kompetenter Seite wertvolle Meinungen hierüber geäussert? Bei uns genügt es, wenn irgend ein Schmierfink das Papieres insofern verdirbt, als er ohne etwas gelernt oder gesehen zu haben, seine unmasgebliche Meinung

äussert, wodurch das Publikum, aber noch mehr der Trafikant irre geführt wird. Auch Wien besitzt solche Presseerzeugnisse und da war es eine glückliche Idee, dass der Chef der Tabak Regie selber sprach und zwar vernünftig, sachgemäss und wie gesagt objektiv — wahr. Über die Vermehrung der Spezialitäten-Trafiken erzählt uns der Herr Sektionschef manches Interessante und motivirt es dass die Vermehrung der Niederlagen nicht überall praktischen Nutzen stiftete. Am Interessantesten aber, ist der Zustand der Zigarren selber, der von ihm in detailirter Weise gelobt, noch getadelt sondern so geschildert wird, wie er ist und dormalen eben nicht anders sein kann. Auch überrascht uns der Autor mit der Mitheilung, dass die Erzeugung einer kleinen Cigarre geplant wird, die noch in diesem Jahre in den Verschleiss gelangen soll. Auch über die Ursache dieser Neufabrikation verbreitet sich der Artikelschreiber des Näheren, wobei der Wunsch des Publikums hauptsächlich massgebend ist diese Cigarre zu erzeugen.

Die Zweiteilung des Betriebes trägt bei uns die Schuld daran, wenn gleichwie in Österreich eine Unordnung eingerissen ist, die ihre Konsequenzen oftmals bitter äussert. Daher kommt es auch, dass solch wichtige Exspektationen, wie die hier erwähnten, von autorativer Seite nicht getan werden, da es häufig vorkommt, dass die Kompetenz sich selber als solche gar nicht kennt. Und wenn auch die Tüchtigkeit und die hingebungsvolle Mühewaltung vieler Beamten der kön. ung. Tabak-Regie der Sache ihr Bestes opfern, was nützt es, wenn Andere wieder über Meinungen und Ausführungen verfügen, die vielleicht bei andern Fächern sich nützlich erweisen müssten auf dem Gebiete des Tabak-Monopols aber auch hinderlich sind, weil sie die Kompetenz besitzen zu verfügen — ohne das Fach gründlich zu kennen.

Vermischte Nachrichten.

Ein Zündholzmonopol in Ungarn? Dieser Tage hat eine Besprechung im Finanz Ministerium stattgefunden, dahin gehend, ob das Monopol in Ungarn einzuführen lohnend und auf keine Schwierigkeiten stossen wurde. Wie wir vernehmen handelt es sich vorerst um Pourparlais, denen jedoch keinerlei Wichtigkeit vorläufig angerechnet werden kann.

Eine neue Cigarre in Österreich, soll im Monate December in Österreich eingeführt werden, was selbstverständlich dan auch bei uns geschehen wird. Es handelt sich um die Absicht, den bereits satten Raucher einen kleinen Nachgenuss zu bieten, falls er nicht gewillt ist eine grosse Cigarre anzustecken. Dieselbe Absicht lag auch vor als man die „Duna“ Cigarette einführte, die für Zwischenaktpausen im Theater und Concerten berechnet war. Unseres Wissens noch ist es auch eine weitere Sorte die ebenfalls noch dieses Jahr in den Verschleiss gelangen soll. Notwendig wäre eine Cigarre a 20 und eine 14 Heller Cigarre kleineren Kalibers

als es die Britanica ist, die überhaupt für heutige Verhältnisse sorgen ihrer Form nicht mehr Lang. Dagegen sind einige Sorten, wie zum Beispiel die Brasil, Virginie, die Operas und die K. Cigarre (letztere in solch kleiner Gestalt) überflüssig geworden.

Nikotinfabriken. In Deutsch-Ostafrika wird jetzt nach dem Muster zweier in Nord-Amerika schon bestehenden Unternehmen eine Nikotinfabrik angelegt werden. Nikotin wird in den Schafe züchtenden Ländern als Heilmittel sehr stark gebraucht, da z. B. Südafrika 25 und Australien gar 110 Mill. Schafe besitzt. Nun ist der ostafrikanische Tabak äusserst nikotinhalzig, und man wird zwei Fliegen mit einer Klappe schlagen. Man wird Nikotin gewinnen und den bisher zu starken Tabak angenehm leicht und selbst für europäischen Geschmack geeignet machen. So meldet die „B. Z. a. M.“

Mehr Licht. Die nachstehenden Zeilen sind in den erwähnten Artikeln enthalten, welche Herr Sektionschef Dr. v. Scheuchenstuel, Generaldirektor der öster. Tabakregie jüngst veröffentlicht hat und dessen wir in unserem Leitartikel erwähnten. Mögen die Leser selbst urteilen: Dieser Wunsch ist nicht sehr alten Datums. Es ist noch gar nicht so lange her, dass der Oesterreicher bei der Cigarre nur die „Colorado“ und „Colorado maduro“ favorisierte und erst die neuere Zeit mit ihren schwächeren Nerven wendete sich bei uns allmählich den „Blondinen“ zu, während zum Beispiel in Deutschland in noch stärkerer Masse die „Mausgrauen“ bevorzugt werden. Ueber Geschmacksrichtungen lässt sich nun allerdings nicht streiten; die Bevorzugung der lichten Cigarre gegenüber der sattbraunen ist aber eigentlich nicht einmal eine Frage des Geschmackes, sondern Modesache. Denn darüber darf man sich keiner Täuschung hingeben, dass in Bezug auf den Geschmack das Deckblatt eine recht untergeordnete Rolle spielt und dass in dieser Hinsicht das entscheidende Wort die Einlage zu sprechen hat, deren Couleur der Raucher gar nicht sieht. Aber selbst wenn man der Decke eine gewisse, recht bescheidene Mitwirkung an dem Geschmacke zugestehen will, ist ein sattbraunes Blatt einem hellen unbedingt vorzuziehen, weil das vollkommen ausgereifte Blatt an Gehalt und Aroma das minder reife oder künstlich an der Ausreifung behinderte selbstverständlich überragt. Da es jedoch eine undankbare und besonders vom Standpunkte des Kaufmanns eine unkluge Politik wäre, gegen die Mode anzukämpfen, so will die Generaldirektion den Rauchern ihre Vorliebe für „Blondinen“ nicht verübeln, vielmehr bestrebt sein, ihnen auch in dieser Richtung entgegenzukommen. Nur geht die Sache nicht so leicht, wie bei den Damen, die sich von heute auf morgen aus einer Brünnetten in eine Blondine umgestalten können. Beim Tabak sind wir eben noch nicht soweit, um das gepflückte Blatt ohne Schaden für die Qualität künstlich zu bleichen und alles, was da im Publikum über Beizen des Tabaks u. dgl. erzählt wird, gehört — wenigstens bei uns — ins Reich der Fabel. Die Tabakregie ist daher, was die Quantität lichter Deckblätter anbelangt, auf die Natur und den Ausfall der Ernten angewiesen. Nun ist der Anteil lichter Tabake etwas, was nicht nur von der Provenienz, sondern auch von der Witerung abhängt. So liefern beispielweise gewisse Sumatra und Javamarken, welche für die Tabakregie im Hinblick auf die Preise in Frage kommen, einen überwiegenden Prozentsatz dunkler Ware; andererseits wird bei nassem Wetter auch bei Marken mit regelmäßig grossem Anteile lichter Farben das Verhältniss

zu Ungunsten derselben verschoben. Eine künstliche Beeinflussung der natürlichen Produktion wurde zwar in der Weise versucht, dass man die einzelnen Blätter der Pflanze etappenweise pflückt und dabei die für Deckzwecke besonders wichtigen grösseren Blätter abnimmt, bevor sie eine dunklere Färbung erlangt haben. Diese Manier (Pflückblatt) ist aber sehr kostspielig und darum nur bei den teuersten Tabaken rentabel und anwendbar, während man bei dem Gros doch auf das natürliche Erntergebniss angewiesen bleibt. Diese Beschränkung erfährt eine weitere Verschärfung dadurch, dass die Nachfrage nach lichten Deckstoffen und der Preis dieser letzteren wegen der steigenden Vorliebe für lichte Cigarren immer mehr wächst, so dass die Tabakregie bei der relativen Billigkeit ihrer Fabrikate nicht imstande ist, mit amerikanischen oder deutschen Käufern zu konkurrieren. Zumal der amerikanische Fabrikant kann mit Rücksicht darauf, dass der Kostenpunkt bei der Ware im Verhältnis zu dem ungemein hohen Zoll und zu den teureren Cigerrtarifen eine verhältnismässig untergeordnete Rolle spielt, bei den Deckstoffen, wenn sie ihm in Farbe und Struktur entsprechen, Preise anlegen, welche für die Tabakregie ganz ausgeschlossen sind. In ähnlicher Weise ist es dem deutschen Produzenten möglich, für die von ihm gesuchten Farben höheres Geld zu bezahlen, weil er ja im Gegensatz zu dem bisherigen österreichischen Fabrikationsstandpunkt viel mehr Gewicht auf das Aeusserere legt und die grösseren Kosten einer schönen, teuren Decke durch die Verwendung einer minder qualitätsvollen, billigeren Einlage wettmacht. Die österreichische Mache ist noch naiver und betont zunächst die innere Güte und erst in zweiter Linie die Form und Ausstattung der Cigarre; es wird aber auch hier anders werden und vor allem wird die Generaldirektion bemüht sein, „mehr Licht“ zu verbreiten, ohne aber gleichzeitig das Sprichwort: „Wo viel Licht, da viel Schatten“ wahrzumachen, d. h. der Qualität unserer Fabrikate Abbruch zu tun. Aber auch hier wird der Konsument Nachsicht üben müssen, denn es wird an sich eingehender Studien bedürfen, bevor man in dieser anscheinend so einfachen und doch so schwierigen und belangreichen Frage zu einer günstigen Lösung gelangt sein wird, und es braucht, selbst wenn man sie gefunden hat, wieder längere Zeit, bis man in dem Riesenbetriebe der Tabakregie die praktische Anwendung durchgeführt hat. Darum Geduld, und sie wird wie Rosen, hoffentlich auch lichtere Cigarren bringen!

Der amerikanische Tabaktrust und sein Gebaren.

Die von der Regierung in Washington gegen den Tabaktrust eingeleitete Untersuchung hat eine Reihe schwerer Missstände aufgedeckt. Besonders wird die Vernichtung der kleineren und mittleren selbständigen Tabakfabriken grell beleuchtet. Im Jahre 1897 gab es in den Vereinigten Staaten 253 Tabakfabriken, von denen jede jährlich im Werte von über einer Million produzierte. Im Jahre 1907 waren 68 dieser selbständigen Firmen vom Trust aufgekauft worden. In den letzten beiden Jahren haben dann weitere Aufkäufe stattgefunden, so dass jetzt nur noch gegen 90 unabhängige Tabakfabriken in den Vereinigten Staaten bestehen, nachdem sich neben dem grossen Tabaktrust einige kleine Tabakringe gebildet haben, die aber im Kampf gegen den Trust auch unterliegen müssen. Weiterhin haben die Untersuchungen der Regierung Betrügereien des Trusts bei Einfuhr ausländischen Tabaks und bei der Ausfuhr fertigen Fabrikats ergeben. Wegen dieser Unregelmässigkeiten bei der Verzollung soll Anklage erhoben werden.